

ועדת משמעת לפי פרק ה' לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז - 1977

24.5.2011

בענין:

מר יונתן ברג, עו"ד מלשכת היועצת המשפטית, ממשרד התובע הראשי משרד הבריאות, ירושלים

התובע

- נגד -

המגן, פסיכולוג רשום בפנקס הפסיכולוגים, באמצעות
ב"ב עוה"ד ערן קייזמן

הנקבל

החלטה בדבר אמצעי משמעת, לפי פרק ה' לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז - 1977

1. הקובלנה -

ביום 22.9.2008, הגיש התובע, בהתאם להחלטתה, מיום 15.4.2008, של ועדת התלונות כמשמעה בסעיף 35 לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**), קובלנה נגד הנקבל (להלן - **הקובלנה**), על כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת פסיכולוג רשום, כאמור בסעיף 1(33) לחוק.

הקובלנה מתייחסת לפגמים שנפלו בחוות דעת שניתנה על ידי הנקבל, בשנת 2006, לבקשת ההגנה בת.פ. 40059/06 מדינת ישראל נ' קרביץ טגאבה (להלן - **התיק הפלילי**). הנאשם בתיק הפלילי (להלן - **הנאשם**), הורשע בהריגה ובהכרעת הדין, אשר ניתנה ביום 25.3.2007, מבקר בית המשפט את הנקבל על חוות דעתו, הן זו שבכתב, אשר הוגשה לבית המשפט על ידי ב"כ הנאשם (להלן - **הדו"ח**) והן זו שניתנה במהלך הדיון בתיק הפלילי.

2. הוועדה -

שר הבריאות מינה את הח"מ כוועדת משמעת, לפי הוראות סעיף 35 לחוק (להלן - **הוועדה**).

3. החלטת ביניים -

בהחלטת ביניים, שניתנה ביום 17.11.2010, קבעו שחוות הדעת שבדו"ח, נתנה על ידי הנקבל, במודע ובנושאים מהותיים, בניגוד לנדרש לפי הסטנדרטים לכתובת חוות דעת פסיכולוגיות לבתי המשפט, שנקבעו על ידי מועצת הפסיכולוגים, ועדת האתיקה והוועד

המרכזי של הסתדרות הפסיכולוגים בישראל ואומצו על ידי מועצת הפסיכולוגים והוועד המרכזי של הסתדרות הפסיכולוגים וכן על ידי ועדת האתיקה של הסתדרות הפסיכולוגים, בחודש ינואר 2008. (להלן – **הכללים**) וכן בניגוד לעקרונות המחייבים פסיכולוג, העורך חוות דעת, מתייחס קוד האתיקה המקצועית של הפסיכולוגים בישראל, אשר הוצא על ידי הסתדרות הפסיכולוגים בישראל (להלן – **הקוד האתי**).

לפיכך מצאנו שהנקבל גילה, בעניין זה, התנהגות שאינה הולמת פסיכולוג רשום, כאמור בסעיף 133(1) לחוק.

4. החלטה בדבר אמצעי משמעת -

בהחלטת הביניים עמדנו על חומרת התנהלות הנקבל במתן חוות הדעת, גם בהנתן שהדו"ח נועד להוות חלק ממסכת הראיות בהליך פלילי, המהווה בסיס להכרעת בית המשפט בהליך פלילי, על כל המשתמע מכך. זאת גם לאור היות הנקבל כפסיכולוג קליני בכיר, בעל ניסיון מעשי בטיפול קליני, בהדרכה ובהערכה ומנוסה במתן חוות דעת לבתי המשפט.

עוד עמדנו בהחלטת הביניים על כך, שהתנהלות כגון זו של הנקבל, מהווה מעשה פסול, העשוי להטעות את בית המשפט, הגורם לזילות המקצוע ולהעברת מסר פסול למזמיני חוות הדעת, כי יכול שאיש מקצוע יהיה מוכן להתאים את חוות דעתו, לצרכי המזמין, גם על חשבון פגיעה בעקרונות המקצוע, במעמדו ובאמון הציבור בו.

הנקבל, בעדותו, הודה כי במתן חוות הדעת, במקרה זה, הוא לא פעל כנדרש לפי הקוד האתי והכללים וכי, במקרה זה, הוא חרג ממנהגו ככלל, במתן חוות דעת, אלא שלדבריו הוא עשה כן בתום לב, בלחץ הזמן שעמד לרשותו ומתוך אמונה באמור בחוות הדעת.

כאמור בהחלטת הביניים, לא מצאנו כי בטענות אלה של הנקבל, יש כדי להצדיק את התנהלותו וכי ככל, שבנסיבות העניין, לא עלה בידו לפעול כנדרש ממנו כאיש מקצוע, היה עליו לסרב להענות לפניית ב"כ הנאשם.

לאחר שניתנה החלטת הביניים, הודיע ב"כ של הנקבל, כי הואיל והנקבל סובל ממחלה קשה שבשלה הוא נדרש לטיפול כימותראפי מאסיבי המלווה בתופעות לוואי קשות ביותר, הוא יתקשה לעמוד בהליך של טיעון לעונש. ב"כ הנקבל ביקש כי, בנסיבות האמורות, תסתפק הוועדה בהטלת אמצעי משמעת של התראה.

ב"כ הנקבל הודיע, כי בקשת בא כחו של הנקבל, מקובלת עליו.

לאחר שנתנו דעתנו למשמעות התנהלות הנקבל, כמו גם לנתוני האישיים המצערים של הנקבל ולכך שמדובר בכל הנראה במקרה חריג, על רקע נסיונו המקצועי רב השנים של הנקבל, אנו מוצאים כי התראה הוא אמצעי המשמעת הראוי, בנסיבות העניין.

אנו מבקשים לאחל לנקבל החלמה שלמה ומהירה.

מר ראובן האש
חבר הוועדה

מר עדאור בן אבא
חבר הוועדה

רות הורן, עו"ד
יו"ר הוועדה